

en varig Understøttelse haardt tiltrængt, og jeg haaber, som sagt, at man vil finde Veje og Midler til at skaffe den til Veje.

Jeg skal derefter tillade mig at fremsætte nogle Udtalelser angaaende forskellige Forhold, der vedrører Trafikministeriet. Under andre Omstændigheder vilde jeg have rettet en indtrængende Opfordring til den højtærede Trafikminister om snarest at søge en Dampskibsforbindelse etableret eller i alt Fald en Understøttelse givet til Oprettelse af en saadan mellem Djursland og Nordsjælland. Men saaledes som Situationen har formet sig, vil jeg indskrænke mig til at bede Ministeren om at tage denne Sag op, naar Forholdene tillader ham at fremsætte, som han tidligere har betonet, Forslag til Løsning af de forskellige store Spørgsmaal, som staar paa Dagsordenen paa Trafikvæsenets Omraade. Jeg skal blot fremhæve, at det her drejer sig om en Sag, der ikke blot har lokal Betydning. Hvad der tilstræbes, er nemlig at faa tilvejebragt en Forbindelse mellem to Landsdele, og jeg har Lov til at sige to vigtige Landsdele, der ligger hinanden nær, men desuagtet hidtil er blevet betragtet og behandlet, som om de laa fjernt fra hinanden, som om de hver især laa i en Udkant eller Afkrog af Landet og ikke havde noget med hinanden at skaffe. Det er for Resten paa ingen Maade nogen ny Sag. Jeg husker, at allerede i min Ungdom var der Tale om en Forbindelse mellem disse Landsdele, men den blev altid drøftet ud fra et bestemt Synspunkt, og det var Tilvejebringelsen af en Vinterhavn paa Sjælland. Betydningen deraf er selvfølgelig til Stede endnu, og den skal under ingen Omstændigheder underkendes. De to Havne, som i den Henseende er mest bekvemme, Grenaa i Jylland og Hundested Havn paa Sjælland, findes jo endnu, og de er lige saa isfri, som de var i tidligere Tid, og Havneforholdene er bedre. Men det, jeg vil betone, er, at det her ikke alene drejer sig om en Vinterhavn paa Sjælland — dette Synspunkt er ikke det eneste og maaske ikke en Gang det vigtigste —, men at faa en Forbindelse tilvejebragt mellem de to Landsdele vil betyde overordentlig meget for Person- og Godstrafikken, det vil betyde overordentlig meget for Udviklingen af Fiskeriinteresser, og det vil ogsaa betyde overordentlig meget for Udviklingen af Turistlivet i Nordsjælland. Utvivlsomt vil mange Jyder søge herover, og jeg er ret sikker paa, at der

vil blive gjort Gengæld fra Sjællændernes Side, der vil rejse over til Jylland, fordi Forbindelsen vil blive saa overordentlig let i Sammenligning med, hvad den er nu. For Beboere af store Egne af Jylland vil det at faa denne Forbindelse tilvejebragt betyde en ganske overordentlig Forkortelse af Rejsetiden. Ude i de yderste Egne af Nordvestsjælland er der ikke længere over til Jyllands Kyst — det har jeg i min Barndom selv haft Lejlighed til at iagttage —, end at man kan se højtliggende Punkter i Djursland. Afstanden fra Grenaa til Hundested er ikke længere end fra Nyborg til København. Men Forholdet er, at naar Jyder skal foretage Rejsen fra Djursland og naar til Nyborg, har de akkurat lige saa meget af Rejsen tilbage, som hele Rejsen vilde have udgjort, hvis de havde kunnet rejse fra et Sted paa Djurslands Kyst over til et Sted paa Sjællands Nordvestkyst. Der har i Sommer været en Deputation hos Trafikministeren angaaende denne Sag, og Ministeren udtalte sig paa det Tidspunkt med stor Velvillie og saa haabefuldt paa Tanken om, at der kunde gives Understøttelse fra Statens Side til Etablering af en Dampskibsrute. Men Forholdene har jo, som sagt, forandret sig saa stærkt i Mellemtiden, at jeg ikke skal rejse Spørgsmaalet paa anden Maade, end jeg her har gjort det. Grenaa og Hundested er de naturlige Forbindelsesled, naar en saadan Rute bliver etableret; de har allerede, som jeg før betonedede, isfrie Havne. Men Hovedsagen er, at en Forbindelse overhovedet kommer i Stand, og jeg skal derfor ikke paa det nuværende Tidspunkt udtale mig om, hvorvidt andre Steder paa Nordsjællands Kyst end Hundested, navnlig Tisvilde, vilde fortjene at komme i Betragtning. Det vil der altid blive Lejlighed til at anstille nærmere Overvejelser over.

Jeg skal derefter gøre blot nogle enkelte Bemærkninger om Baneforholdene i min Valgkreds. Paa Halsnæs-Banen er der nu givet Koncession, og jeg haaber, at der, saa snart Forholdene tillader det, vil blive ydet fornøden finansiel Støtte af Staten til Forlængelse af Helsing-Banen til Tisvilde.

Medens jeg som sagt er klar over Nødvendigheden af at resignere under den nuværende Situation med Hensyn til Forbindelsen Grenaa—Hundested, haaber og tror jeg, at den højtærede Trafikminister vil være enig med mig i, at Resignationen ikke er paa sin Plads eller en Gang ansvarlig med Hensyn til Kravet om en Ud-